

[Gert Petersen.]

slag, som i realiteten siger, at 2 og 2 er 4, eller udtrykt på en anden måde, med andre tal, det konstaterer, at 91 er mere end 84. Det er jo, hvad der har kunnet konstateres dagen igennem. Det blev konstateret igen- nem de udtalelser, som kom fra partiordfø- rerne heroppe, regeringen sad det overhørig, de 6 forligspartier lod som ingenting. Hvis blot formalia kunne overholdes, var man til- freds. Ja men hvad er det for en regering, som ville være tilfreds med at gennemføre, hvad vi lige har hørt den, der frister til uro, kalde århundredets største skattereform . . .

Formanden:

Det er forkert, det var ikke møntet på nogen bestemt.

Gert Petersen (SF):

. . . Undskyld, hr. formand. Hvad er det for en regering, som overser, at et flertal er imod den, som fortsætter med at regere videre? Vi har søgt at samle dette flertal igen- nem forskellige dagsordensforslag, åbenbart hver for sig med en sådan motivering, hvor nogle principielle anskuelser var trukket op, at flertallet mod regeringen ikke kunne sam- les.

Nu har hr. Knud Jespersen så ordnet col- umbusægget og har ganske enkelt skrevet et dagsordensforslag, der, som jeg sagde før, konstaterer, at 2 og 2 er 4. Men da vi er i den fantastiske situation, at vi har en rege- ring, der åbenbart mener, at 2 og 2 er 28 el- ler 34 eller noget helt andet, så er det nød- vendigt at vedtage et sådant dagsordensfor- slag for at få regeringen til at indse, at dens tid er ude.

Vi hilser derfor med tilfredshed, at vi nu har fået et dagsordensforslag, der er rensset for de principielle betragtninger. Der er en afgrund til forskel i opfattelser mellem hr. Glistrups parti og vort parti, og det ved hr. Erhard Jakobsen såmænd så udmærket. Men det er nu engang sådan, at er man medlem af dette folketing, så tælles stem- merne med. Jeg har aldrig været tilhænger af den anskuelse, at der var bestemte stem- mer, som ikke burde tælles med, de skal jo under alle omstændigheder tælles med. Selv- følgelig tælles de med, ethvert medlem her i tinget er lige så berettiget som ethvert an- det medlem her i tinget. Når det er sådan,

at regeringen er i faktisk mindretal og der er et flertal imod den, uanset at dette flertal er skabt ud fra forskellige motiver, så betyder det, at denne regering ikke kan regere.

Dertil kommer ydermere, som jeg har sagt det tidligere i dag, at vi har jo et bor- gerligt flertal, hvis vi sådan skal inddele det efter de klassiske metoder. Dette flertal er så splittet indbyrdes og har vist sig gang på gang i det forløbne $\frac{3}{4}$ år at være splittet, kløvet ned igennem på midten eller i kanter- ne, i hjørnerne osv., at det har spillet fallit — her er det hele det borgerlige flertal, jeg taler om, hr. Glistrup iberegnet — og jeg håber inderligt, at der nu bliver mulighed for, lejlighed til, jeg ved, der bliver lejlighed til, at udskifte det flertal med et andet fler- tal, som vil en helt anden politik. Jeg tror, befolkningen vil benytte sig af denne mulig- hed.

Jens Møller (KrF):

Der er talt mange ord her i dag, måske flere, end det var nødvendigt, men det korte af det lange er, at man nu kan konstatere det faktum, at den første egentlige skatte- lettelse i mands minde hindres af hr. Gli- strup og hans fremskridtsparti.

Det er måske omsonst at tale flere ord, men jeg vil dog gerne endnu en gang appelle- re, som jeg har gjort ved tidligere lejlighe- der, til de enkelte medlemmer af frem- skridtspartiets gruppe. Hvis de vil stemme efter deres overbevisning, så er der måske endnu et lille håb.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg har bare nogle ganske få bemærknin- ger. Først til hr. Schlüter, der stiller det spørgsmål, hvad man har fået fuldmagt til som folketingsmedlem. I formiddags hørte jeg med megen interesse på, at vi alle sam- men her var forpligtet af vores overbevis- ning, det vil sige at stemme i den givne sag ud fra, hvad vi anså for værende rigtigt. Jeg forstår altså på hr. Schlüter, at hos ham skal man have fuldmagt til at stemme efter sin overbevisning, ellers vil man i hvert fald gerne påtvinge andre, at man skal have en ganske speciel fuldmagt for at deltage i en afstemning ud fra det, man anser for at være rigtigt.

Til hr. Erhard Jakobsen, som jo forklarer, at det ikke længere er nødvendigt at sende